

Dropshipping láncügylet

III. rész

Alternatíva: D maga rendeli meg a lengyelországi csomagküldést

Ha a láncügylet fuvarozást megrendelő szereplője a lánc közepén található, tehát olyan áfaalany, aki az ügylet során beszerzőként és értékesítőként is megjelenik, akkor mind áfatörvény, mind a német áfajogszabályok, mind pedig a közösségi HÉA irányelv *vélelmezi, hogy a fuvarozást vevői minőségében rendelte meg*, de ezt a vélelmet a felek megdönthetik.

A vevői, illetve eladói minőség meghatározása azért fontos, mert ha D, mint a közbenső kereskedő vevői minőségben rendeli meg a fuvarot, akkor az első ügylet, a lengyel szállító és D között lesz a fuvarozással járó ügylet; míg ha eladói minőségben rendeli meg a fuvarot, akkor a D és a végfelhasználó közötti ügylet az lesz a fuvarozással járó ügylet.

Vagyis nemzetközi láncügylet esetén más lesz a fuvarozással járó ügylet teljesítési helye akkor, ha a közbenső szereplő eladóként, és más, ha vevőként rendeli meg a fuvarot.

Vizsgáljuk meg, hogy vajon változik-e ekkor az ügylet teljesítési helye és így az a tagállam, melynek áfaszabályait kell alkalmaznunk:

Mivel a D német bejegyzésű társaság, vissza kell nyúlnunk a német áfajoghoz is:

Ha egy sorban álló közbenső kereskedő, vagyis a D rendeli meg a fuvarozást, ez még nem elég. A német áfatörvény (6a § (3) bek. 5. mondat, UStG-E) szerint meg kell adnia a lengyel gyártónak (saját) lengyelországi áfa azonosítószámát. Csak akkor ismeri el a német áfajog őt értékesítő közbenső kereskedőnek. Fontos, hogy a héa-adószám értesítésének még az áruk feladása előtt meg kell történnie. Az ilyen értesítés aktív közreműködést igényel; hogy a héa adószámot természetesen le kell ellenőrizni az EU adatbázisban. Ismétlődő üzleti kapcsolatok esetén a közbenső kereskedő szempontjából tanácsos ezt a megerősítést legalább kinyomtatni, vagy azt komputer rendszerben elmenteni.

Ez még mind nem elég a közbenső kereskedő státuszának megszerzéséhez. A német áfatörvény 6a. §-a, összhangban a közösségi Héa Irányelv 36.a cikkével előírja, hogy a lengyel értékesítőnek be kell nyújtania összesítő nyilatkozatot a lengyel adóhatóságnak és annak helyes adatokat kell tartalmaznia.

Ez a szabályozás tökéletesen konform az HÉA Irányelv - „36a. cikkének (2) bekezdésével, mely szerint a közbenső kereskedő fuvarozási megbízása csak akkor vehető figyelembe, ha közölte a részére terméket értékesítővel a feladás helye szerinti tagállam által a számára kiadott héaazonosító számot, vagyis a jelen esetben a lengyel adószámát. A német áfatörvény azonban azt is megköveteli, hogy a közbenső kereskedő rendelkezzen adószámmal egy másik közösségi tagországban is, amely feltétel a D esetében fenn kell állnia (német és lengyel adószám).

Magyar áfatörvény 27.§ (2) bekezdése e vonatkozásban lényegében ezzel megegyező szabályozást tartalmaz. 27.§ (3) bekezdése pedig precízen meghatározza, hogy ebben az esetben mindkét ügylet (a D és a lengyel értékesítő közötti szerződés, mind pedig a D és a végfelhasználó között szerződés) teljesítési helye a feladás helye, azaz Lengyelország lesz.

A magyar áfatörvény 29. §-a viszont kivételt állít fel arra az eset, ha a fogyasztó adószámmal nem rendelkező magánszemély.

Amennyiben a fogyasztó magánszemély, akkor lényegében az *első ügylet (lengyel gyártó és a D között) áfaköteles* ugyan, még hozzá lengyel áfával (standard 23%) de ezt D visszaigényelheti Lengyelországban, mivel bizonyítani tudja a továbbértékesítést, a második ügylet a D és a végfelhasználható között áfamentes lenne, ha a végfelhasználó adószámmal rendelkezne. De mivel a végfelhasználó magánszemély fogyasztó, ezért az áfamentesség elvész. Itt már csak az a kérdés, hogy melyik országban adózik áfát a második ügylet. Ha Magyarországon, akkor érvényesül az áfatörvény 29 §-ának szabálya, ameddig a *D nem éri el a 35.000 eurós nettó forgalmat*, addig a lengyel áfát kell bevallani és megfizetni Lengyelországban, afelett pedig a magyar áfát. Mindkét

esetben persze ki kell váltania a lengyel, majd az értékhatár elérése után a magyar adószámot.

Ha a fogyasztó *lakhelye nem Magyarország*, akkor a második termékértékesítés ugyan adóköteles lesz, de a feladás helye szerinti lengyel áfát kell bevallania és megfizetnie a D Lengyelországban, és akkor már nem érvényesül a 35.000 eurós határ, kivéve ha a rendeltetés helye szerinti ország áfatörvénye hasonló szabályt tartalmaz, mint a magyar, persze konkrétan meghatározva a küszöbértéket.

Összefoglaló

Ha a végső felhasználó fogyasztó magánszemély, és a *csomagküldő szolgáltatónak a lengyel gyártó ad megbízást*, akkor minden esetben a *rendeltetési hely*, tehát a fogyasztó lakhelye szerinti tagállamban kell az ügylet után az áfát bevallani, és az ott meghatározott áfakulcs szerint adózni. Az első ügylet (lengyel gyártó és D) közötti 0%-os áfás közösségi értékesítés.